

Maa jeg i denne Forbindelse drage et andet Forhold frem, der hører ind herunder; og som det derfor er tilladeligt at tale om; jeg ved jo, at jeg skal holde mig til det foreliggende. Jeg staar her med et Brev fra en navngiven Mand, der henleder min Opmærksomhed paa følgende, som jeg lader gaa videre til Postvæsenets Administration. Postvæsenet betaler til Postmesteren i Hadsund 1,250 Kr. i Leje af Lokaler, som findes i hans Ejendom. Nu er der Tale om, at han skal have 100 Kr. mere; og den paagældende Mand skriver herom: Det kunne vi heroppe ikke forstaa, Bygningen har kostet 19,000—20,000 Kr. at opføre, af dem har Postmesteren faaet 16,000—17,000 Kr. som Laan i Sparekassen, og Postvæsenet har yderligere givet 5,000—6,000 Kr. til Byggehjælp, han har altsaa faaet noget over 20,000 Kr. i Kontanter til Opførelse af en Bygning, der staar ham i 19,000—20,000 Kr. Han selv har hele 1ste Sal, en flot Lejlighed — det er naturligvis et relativt Begreb — samt alle Udenomsbekvemmeligheder. Han bor fuldstændig frit, og man forstaa derfor ikke, hvorfor han nu skal have 100 Kr. mere end de 1,250 Kr., som Staten giver i Leje. Jeg henstiller til Administrationen at have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold, det synes virkelig at være en ganske urimelig Maade at begunstige denne Postmester paa.

Side 191 i Betænkningen findes en Oplysningskrivelse angaaende Honorarspørgsmaalene, som jo ere til særlig Behandling, og som jeg derfor ikke skal komme ind paa. — Jeg vil gerne for at gøre mig færdig med Smaatingene her nævne Ændringsforslag Nr. 22, der drejer sig om en afskediget Postekspedient Herholdt, som har lidt en noget krank Skæbne, for øvrigt ikke helt uden egen Skyld. Udvalget er blevet enigt om at give ham en Understøttelse paa 600 Kr. Hvis han havde været pligtopfyldende i sin Tjeneste, kunde han have faaet 1,368 Kr. i Pension, og han faar altsaa tilstrækkelig Straf for sin Efterladenhed ved at gaa ned fra 1,368 til 600 Kr. — I Betænkningens Nr. 43 udtales det, at Udvalgets Stilling forbeholdes med Hensyn til Opførelse af en Postbygning i Hobro. De Betænkeligheder, som her gøre sig gældende, ere dels Spørgsmaalet om, hvorvidt Grunden ikke er lidt dyr, om det ikke var muligt at faa den lidt billigere, dels det Spørgsmaal, som jeg henviser til den højtærede Konseilspræsident: Var det ikke muligt, at de to Etater, Post- og Telegrafvæsenet, kunde bo i Hus sammen, hvad de til Dato ikke have kun-

net enes om? Der er ikke Tvivl om, at den ene Institution uhyre godt kan undværes, idet der ikke er mere at gøre, end een Institution kan besørge. Jeg henstiller til den højtærede Minister, om der ikke kan tilvejebringes et Samarbejde mellem de to Etater. — En oplysende Skrivelse, som drejer sig om, i hvilken Grad Inventaret paa den gamle Postgaard kan overføres til den nye, skal jeg ikke opholde mig ved.

Der er nu kun et eneste Spørgsmaal tilbage, som i øvrigt er af ikke liden Interesse, nemlig Spørgsmaalet om Fejltællingspengene. Forholdet er det, at der gennem Aarene har været givet et fast Beløb, i de senere Aar 12,000 Kr., til Godtgørelse for Fejltælling fra Postvæsenets Kassefunktionærer. Sparekommissionen har indstillet at slette dette Beløb, og Ministeren har fulgt Indstillingen. Dette Spørgsmaal vækker nogen Uro fra Postekspedienternes Side. De have ladet foretage en Optælling for at se, hvilke Tab eller Fordele der muligvis vilde komme ud af hele dette Forhold, og de mene, at 12,000 Kr. i og for sig kunde været ret passende, det skal jeg imidlertid ikke opholde mig ved i Øjeblikket. Men den Ordning, der har været anvendt i den senere Tid med Fejltællingspenge, har været ganske irrationel. For det første er det kun den Del af Funktionærerne, der har kunnet faa Del i Fejltællingspengene, der gjorde Tjeneste ved Postkontorer af en vis Størrelse, saa vidt jeg husker Kontorer med en Omsætning af 700,000 Kr. De mindre Kontorer have overhovedet slet ingen Andel faaet; de, der gaa ud med Postanvisninger og bringe Pengene omkring, som Landpostbude, faa heller ikke nogen Andel, skønt de ogsaa have med Penge at gøre. Beløbet har været forbeholdt de større Postkontorers Ekspedienter, men det er slet ikke blevet fordelt i Forhold til vedkommendes virkelige Tab ved Fejltællinger. Nej, man har lavet sig en Slags Skala, saaledes at nogle faa mindre og andre mere i Forhold til den Tjeneste, de gøre ved Kasserne. Saa vidt jeg ved, har Beløbet varieret mellem 57 Øre og 250 Kr. Dette er af mange Grunde ganske irrationelt. Det er irrationelt, at ikke alle, der virkelig have med Pengene at gøre og saaledes kunne komme til at begaa Fejl, faa Del i Beløbet. Ligeledes er det irrationelt at dele dette i faste Beløb til den enkelte Ekspedient uden Hensyn til, hvad Tab han virkelig har haft. Det er slet ikke sikkert, at den lange Tjeneste-